

somme Foretagender. Han vilde tillige have, at hans Bank ikke maatte lide noget Tab, i hvert Fald ikke noget nominelt Tab, og naar Kunderne ikke kunde betale deres Veksler eller anden Gæld, sagde han blot til dem: De faar en Kassekredit i Stedet for; saa blev deres Gæld overført paa en Kassekredit, og Bankens Kassekreditter voksede i utrolig Grad. Da det begyndte at forlyde, at alt ikke stod saa godt til, og da Kursen paa Bankens Aktier faldt, opkøbte Banken sine Aktier og stiftede Laan i stor Udstrækning paa egne Aktier, og da det hele saa gik i Stykker, viste det sig, at det, der skulde have været Garantien, Bankens Aktiekapital, ingenting var værd. Det er den Slags Ting, som kan hindres. En anden Skavank ved denne Bank var, at Direktøren sad som Leder af en Mængde tvivlsomme Foretagender, som Banken financierede. Derfor har jeg ligesom det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) ment og i Bankkommissionen stillet Forslag om, at en Bankdirektør ikke maatte være Leder af et Aktieforetagende eller sidde i Direktionen for et Aktieselskab, som Banken financierede. Jeg kan ikke se andet, end at det vilde være en stor Fordel, hvis dette blev gennemført. Jeg kan nemlig ikke godkende de Argumenter, man hævder fra anden Side, at Banken saa altid ved Besked med, hvorledes vedkommende Aktieselskab staar. Sligt er selvfølgelig altid en Fordel for Banken, men ikke for andre, som er Aktionærer i Selskabet; thi Banken kan i saa Fald skille sig af med sine Aktier, medens de endnu er noget værd, og en skønne Dag staar de andre saa med dem. Jeg tror endvidere, at det vilde være heldigt, om man bestemte, at en Bankdirektør, en Bankraadsformand, eller hvad man nu vil sige, heller ikke maatte sidde i en anden Banks Bankraad. At noget saadant er tilladt, bidrog til Misèren i 1908.

Dette Lovforslag rummer en hel Del Bestemmelser af ikke ringe Værdi. Det er selvfølgelig en Fordel, at en Bank skal aflægge Regnskab i en af Ministeriet foreskrevet Form, at Regnskabet skal indeholde en gruppevis Angivelse af Beholdningen af Værdipapirer, og at disse Papirer skal opføres i Regnskabet til Køberkursen paa Regnskabets Afslutningsdag; endvidere at der ansættes en Bankinspektør til at kontrollere dette og meget andet. Saa længe man savner en Aktielov, kan adskillige Misbrug dog fremdeles finde Sted, og det er heller ikke sikkert, at de Papirer, som opføres paa Ban-

kens Regnskab, har den Værdi, til hvilken de opføres. Jeg skal lige saa lidt som de foregaaende Talere gaa i Detailler, men jeg skal dog tillade mig at fremhæve nogle af de Bestemmelser, som jeg betragter som meget store Goder. Der er Bestemmelsen i § 4 om, hvor stor en Del af egne Aktier en Bank maa sidde inde med, og hvor meget den maa laane paa egne Aktier, der er Bestemmelsen om, at af Bankens Midler skal et Beløb svarende til 5 pCt. af Bankens samlede Gældsforpligtelser, saaledes som disse er opgjorte ved Bankens aarlige Statusopgørelse, altid være anbragt i let sælgelige Værdipapirer, som ikke maa belaanes uden Ministeriets Samtykke. Det er selvfølgelig meget gode Bestemmelser, der skyldes de Erfaringer, man gjorde i 1908. Jeg skal ligeledes nævne Bestemmelsen i § 7 om Revisionen. Jeg betragter det som et meget betydeligt Gode, at en Banks Revisorer ikke maa være Medlemmer af Bestyrelsen, og at de skal vælges af Generalforsamlingen, ligesom Reglerne om, hvorledes Revisionen skal foregaa, er gode. Ligeledes skal jeg fremhæve den Bestemmelse, som findes i § 10 — maaske en af de allervigtigste Bestemmelser —, hvorefter Bestyrelsen, hvis det reviderede Regnskab udviser, at Banken har tabt ikke blot Reserverfonden, men tillige mere end 50 pCt. af Aktiekapitalen, skal snarest forelægge dette Forhold for en med vedtægtsmæssigt Varsel indkaldt Generalforsamling, og hvorefter Banken ikke maa fortsætte sin Virksomhed uden Samtykke af Ministeriet for Handel og Søfart. Hvis noget lignende gjaldt Aktieselskaber, tror jeg, at adskillige af vore store Aktieselskaber maatte lukke, og det var maaske ingen Skade til derigennem at faa mere Soliditet i disse Forhold.

Den højtærede Minister har foretaget et Par Ændringer i den Affattelse, hvori Landstinget vedtog Lovforslaget i Fjor, Ændringer, som jeg ikke ganske kan tiltræde. Den højtærede Minister har nemlig i § 1 foreslaaet, at der, for at sige det kort, ikke maa hæves ved Checks paa Bankbog, og tilsvarende Regel skal efter Sparekasselovforslaget gælde om Sparekassebøger. Dette er, synes jeg, ikke absolut nødvendigt; Bestemmelsen vil særlig ramme Sparekasser her i København temmelig haardt, Bankerne kan let komme udenom den ved at benytte andre Benævnelser. Jeg ser ikke, at der sker nogen Skade ved, at man giver Lov til ved Checks at anvise paa en Bank eller Sparekassebog, naar der uden paa